Ч. 288 Четвер 29 грудня 1894 (10 січня 1895). Рік IV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтовоï.

Рекламациï незапечатані вільні від оплати почтовоï.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскоï“.

Передплата у Львові в Адміністрациï „Ґазети Львівскоï“ і в ц. к. Староствах на провінциï:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Запросини до Передплати.

За кілька днів розпічнемо пятий рік нашого видавництва. Многі письма з кругів наших читателів, які ми одержували за цілий дотеперішний час нашого видавництва, і голоси з провінциï, які нас доходили, укріпили в нас то переконанє, що наші труди не були надаремні, коли удостоïли ся до признаня від самих наших читателів. Нашим старанєм буде заслугувати собі і дальше на таке признанє, засіванєм в широких масах нашого народу здорового зерна і ширенєм в них в як найбільшім обемі просьвіти і науки. Проґрама „Народноï Часописи“ позістане та сама що й доси. Часопись наша стоячи під взглядом політичним з одноï сторони на засаді природного розвитку нашого народу, з другоï же на засаді єдности і згоди, не перестане, як і доси, вказувати на ту дорогу, котра єсть єдино для нас хосенна і зможе довести наш нарід до повного розвитку та забезпечити єму красшу будучність, бо виходить з народного житя і веде до него.

Під взглядом научним буде „Народна Часопись“ старати ся як і доси подавати такий материял до читаня, котрий служив би не лиш до приятноï розривки але й поучав, підносив духа, і ублагородняв серце, а при тім по можности познакомляв читателів з новійшими творами літературними других народів. Хто знає, як трудно приходить ся під сим взглядом добирати материял, той не лиш не подивує ся, коли в сім напрямі стрічали ся доси деякі хиби в „Народній Часописи“, але ще й буде вирозумілий для них і в будучности. На ширенє практичних відомостий будемо класти ще більшу вагу як доси і крім подаваня в части економічній коротких розвідок з господарства рільного, торговлі і промислу та всіляких рад практичних, будемо поміщати ще й обширнійші розвідки з гіґієни (науки о здоровлю) і домашного вихованя, примінені до наших відносин і обставин.

З новим роком розпічнемо друкувати у фейлєтонах „Народноï Часописи“ переклад довшоï, але дуже цікавоï і займаючоï повісти німецкого писателя Фридриха Ґерстекера з житя американьских поліцуків, під заголовком: „Розбишаки на ріці Місісіпі“. Повісти Ґерстекера не звістні у нас, суть одною з найбільших окрас німецкоï літератури, а писані они так, що ïх може читати зарівно молодий і старий з приятностию і хісном для себе.

Условя передплати „Народноï Часописи“ позістають ті самі, що доси.

Передплачувати можна:

У Львові: в бюрі дневників Людвика Пльона ул. Кароля Людвика ч. 9.

На провінциï в ц. к. Староствах.

Передплата	на цілий рік	2 зр.	40 кр.
„	„ пів року	1 „	20 „
„	„ чверть року	— „	60 „
„	„ місячно	— „	20 „

Поодиноке число: **1** кр.

Хто хоче, щоби єму посилати „Народну Часопись“ **почтою,** мусить прислати передплату до Адміністрациï „Ґазети Львівскоï“:

на цілий рік	5 зр.	40 кр.
„ пів року	2 „	70 „
„ чверть року	1 „	35 „
„ місячно	— „	40 „

Поодиноке число: **3** кр.

З Буковиньского сойму.

Дня 3 січня відбуло ся перше засіданє буковиньского сойму краевого. Маршалок краєвий Лупул відкрив засіданє промовою, в котрій взивав послів, щоби працювали в згоді і мирі для добра цілого краю, бо так можна як найліпше потреби населеня заспокоïти. Представивши палаті яко заступника правительства краєвого президента ґр. Ґоеса і радника пра-

---

18)

З КРАЮ ФАРАОНІВ.

Культурно-етноґрафічні образки з нинішного і стародавного Єгипту.

(Після: Г. Бруґша, Ґ. Рольфса, Т. Наймана і др.)

V.

Що розповідають нам піраміди і мастаби? — Піраміда Аменемгата III. коло Гавари. — Скарб Усертесена в цегольній піраміді коло Дахшур. — Місто померших коло Теб. — Мумії і портрети мумійні. — Папірус, гієроґліфи і письмо народне. — Що нам розповідають єгипетскі папируси?

(Дальше.)

В однім з попередних фейлєтонів була вже згадка, що директорови музея в Ґізех, Морґанови, удало ся добутись до середини північноï піраміди коло Дахшур. Вість ту справляємо тут о стілько, що то не стало ся в перших днях грудня, але ще 23 падолиста м. р. Морґан, опираючись на своïх досьвідах, постановив добути ся до сеï піраміди попід землю і для того казав насамперед зробити на північно-всхіднім розі піраміди закоп на 12 метрів глубокий, а з того закопу ломити в скалі штольню. Виломлено отже в скалі 140 метрів довгу штольню і показало ся, що она пішла попід саму середину піраміди. Дня 23 падолиста добули ся робітники до якогось давного льоху, не більше як на 60 центиметрів високого. Морґан поліз сам тим льохом може на яких 15 метрів далеко і дістав ся до комнати, котроï стіни були виложені красним білим вапняком з Туррах, села положеного на полудне від Каіра, віддаленого від Дахшур більше як 10 кільометрів і по тамтім боці ріки. Ціла ся гробниця була засипана румовищем і видко, що в ній господарили вже злодіï. Від сеï гробниці на захід показалась друга, зроблена з рожевого, біло цяткованого ґраніту з Сиени, а в ній стояла пречудно вигладжена, ґранітова домовина короля. Тіла в ній вже не знайдено; були лиш два кусні дерев, котрі тут очевидно злодіï покинули. В північно-всхіднім куті сеï комнати показав ся отвір; Морґан поліз туди і дістав ся до льоху на 40 метрів довгого, котрий ішов насамперед на північ а відтак скручував ся нараз на захід. Льох той був зразу виложений білим вапняком; відтак той вапняк скінчив ся, а льох був вже довбаний в зеленавім пісківци, таки в самій вже горі, і тут закінчив ся та був засипаний румовищем. Морґан дійшов отже аж до того місця, куди тисячі літ тому назад злодіï добули ся до піраміди. Цілу тоту піраміду мають тепер перешукати і може бути, що знайдуть ще в ній щось цікавого; бодай може довідають ся, як звав ся той фараон, що еï будував.

Але вернім тепер до давного предмету, на котрім ми станули в послідним фейлєтоні, — до мумій. Як вже сказано, обвивали стародавні Єгиптияни набальзамовані тіла померших вузкими платками раз коло разу, і завивали ïх, як завиває ся діти в пеленки. Роблене мумій задержалось було аж до часів римского цісарства. Але вже з тоï пори, коли в Єгипті панувала королева Клєопатра, аж до часів римского цісаря Гадріяна, настала була в робленю мумій нова мода. Насамперед роблено на них з переду, із зложених в двоє платків, дуже штучні перділки або т. зв. касети, а в середині кождоï був позолочуваний ґузик, а відтак над самим лицем кладено дуже красно мальовані портрети покійників і обкладано ïх платками так, що они виглядали, як би були вложені в рамці. Звичай сей пішов був ще від стародавних Єгиптиян, котрі на віках домовин представляли плястично померших, і его переняли були Греки, що в пізнійших часах осіли були в теперішній оазі Фаюм, або як ï давнійше називано, в арсінойскій провінциï. В північно-всхіднім кінци сеï провінциï, недалеко теперішноï місцевости Ель-Рубаят, знайдено не глубоко під землею, в піску, множество мумій, з котрих кожда мала в тім місци, де голова, віко; скоро було его отворити, то під ним показав ся мальований портрет покійника. Що то були вже грецкі мумії, о тім нема й сумніву. Ся провінция була дуже урожайна і сюди зайшли були Греки, а хоч під иншим взглядом взяли були

вительственного Штронера, просив їх о прихильне підпираче і участь в нарадах. Дальше підніс маршалок краевий загальне вдоволене з іменованя ґр. Ґоеса краевим президентом, бо населене мало нагоду в тім короткім часі пізнати в нім мужа справедливого і бистроумного. Спімнувши про приїзд Цісаря до Львова і про депутацию Виділу краевого, підніс, що Є. Величество зволили найласкавійше довідуватись про краеві відносини; потім згадав маршалок про смерть архикнязя Вільгельма. Вказав дальше на предложеня Виділу краевого, котрий мав на оці ощадність, та взивав і палату, щоби при всіх нарадах і внесенях зважала на матеріяльний стан краю. Промовивши по волоски, спімнув по руски про холеру. Вкінци згадав маршалок про внесене Виділу краевого в справі торжества 50-лїтного правлїня Єго Вел, котре по думці Виділу краевого мало-б ся обходити заснованем гуманітарного заведеня і закінчив свою промову трикратним Hoch! Sca treasca! Многая літа!

По сій промові забрав голос президент краевий ґр. Ґоес і сказав, що обнимаючи перед пів роком управу краю побоювавсь, що не відповість своїй задачі при тутешних по части скомплїкованих відносинах. Єго старане, запізнати ся з тими відносинами, дало єму нагоду пізнати населене, в котрім з вдоволенем добачив любов і вірність до Є. В. Цісаря, та переконав ся, що в згоді і мирі міг би кождий нарід на Буковині свої духові і матеріяльні потреби заспокоїти. Подякувавши населеню за довіре а маршалкови за признане єго діяльности, заявив, що правительство в сій сесиї не буде прекладати соймови жадних предложень, але за те з особливою увагою буде слїдити наради над предложеним законом, зміняючим дотеперішний нагляд над школами, та законом про вибудоване льокальних зелїзниць; вкінци заявив президент краевий, що правительство буде зі всею прихильностию підпирати палату в єі праці.

Опісля відчитано три внесеня: 1) пос. Гормузакого в справі ревізиї катастру податку ґрунтового; 2) пос. Пігуляка о заснованє двох посад краевих вандрівних учителїв рільництва. В тій цїли мае Виділ краевий визначити дві стипендиї по 500 зр. і вже в найблизшім році вислати двох кандидатів до рільничої академії у Відни, а відтак ще на два роки до инших висших шкіл рільничих. Один з тих кандидатів повинен знати руску і німецку мову в письмі і слові а другий так само — румуньску і німецку; 3) пос. Стефановича в справі поспішного поїзду межи Віднем а Львовом, щоби він доходив аж до Чернівець.

Послїдною точкою порядку дневного були вибори скрутаторів і комісий. На скрутаторів вибрано послів Бежана і Пігуляка; до комісиї верифікацийної вибрано між иншими дра Стоцкого і Тиміньского; до петицийної Воляна і Пігуляка; до буджетової Пігуляка і Тиміньского; до адміністрацийної Стоцкого, а до фінансової Пігуляка. На тім закінчено засїдане.

Перегляд політичний.

В країньскім соймі поставив пос. Товчар внесене, щоби розвести дискусиї над справою реформи виборчої і жадав загального безпосередного права виборчого бодай в громадах сїльских, містах і місточках а спротивив ся сполучуваню неробітників з робітниками в одну курию.

В міністерстві справ внутрішних у Відни мае бути утворена на основі Найв. рішеня ц. к. Рада архівальна, котрої задачею буде помагати правительству фаховою радою у всіх справах відносячих ся до архівів власти центральних і підвладних їх орґанів. Рада архівальна мае складати ся з членів звичайних і членів кореспондентів, іменованих міністром справ внутрішних на пять літ. Предсідателем тої Ради буде міністер справ внутрішних або визначений ним з поміж членів Ради єго заступник.

З Петербурга доносять, що в российскім міністерстві і дипльоматиї российскій мае з новим роком прийти до досить важних змін. Насамперед здаесь треба сподївати ся уступленя Ґірса, котрий в послїдних часах знову сильно нездужае і не займае ся справами свого ресорту, ба навіть не виходить з комнати; єго заступае тепер Шишкін. Дальше говорять о уступленю міністра справ внутрішних Дурнова, котрого мав би заступити лїберальний і поступовий міністер справедливости Муравев, хоч з другої сторони говорять, що він призначений на місце Ґірса. В найблизшім часі мають настати також зміни в заграничній дипльоматиї российскій. Межи иншими мае париский амбасадор Моренгайм піти в пенсию а посли в Монахові і Білґрадї мають бути заступлені иншими.

Від довшого вже часу ходить чутка, що цар постановив скликати якийсь „земский собор“ — виднїйших людий з провінциї, котрі висказали би єму потреби і бажаня народу. Польскі ґазети потують вість, що з польскої сторони мають бути покликані: маркґраф Вельопольский, др. Барановский, яко представитель варшавского міщаньства, Іван Бльох з походженя жид і котрийсь Потоцкий, мабуть Август або Родерих. Здаесь однакож, що вість та оперта на окружнику міністра Дурнова до ґубернаторів, в котрім поручае ся їм, щоби они дозволили депутациям прибути в день 15 (27) сїчня зложити єму ґратуляциї з причини єго вінчаня.

З Шанґаю доносять, що в Мукденї, столици Манджуриї настала повна анархія. Межи войсками хіньскими а манджурскими веде ся безустанно кровава бійка. Для скріпленя залоги прибуло до Мукдену 12.000 хіньского войска. — Японці мабуть рішили ся не заключати мира з Хіною, доки аж не возьмуть єї столиці, Пекіну.

Новинки.

Львів дня 9 сїчня 1895.

— **Іменованя і перенесеня.** Северин Відт іменований надзвичайним професором практичної ґеометриї у Львові. Офіцияли почтові: Лев Гоцкий перенесений зі Львова до Чорткова, а Евґен Ґерві з Чоркова до Львова. — Дійстним учителем при II ґімназиї у Львові іменований Густав Летнер. Канцелїстами судів колеґіяльних іменовані: Корн. Пясецкий в Кракївци, Осип Ґальберґ в Дрогобичи, Осип Юліян Шеллер з Радимна — для Перемишля. Станислав Гурнисевич в Рудках, Стан. Козиньский і Тадей Мариян Низинецкий для Львова. Канцелїст суду окр. в Перемишли Фр. Марковский перенесений до Золочева. Канцелїстами судів пов. іменовані: Іван Павлик з Динова для Дрогобича, Самійло Курцер для Бродів, Адам Савицкий для Радимна, Іван Строкон для Любачева, Аврелїй Труш для Сокаля; Людвик Ружицкий для Кракївця. Канцелїстами для веденя книг ґрунтових іменовані Осип Грабовский для Золочева, Гнат Яновский для Рудок, Іван Кіндефорский для Динова.

— **Кваліфікацийні іспити** для учителїв народних шкіл зачнуть ся в Решові дня 14 лютого с. р.

— **Презенту** на Тісну деканата балигородского в епархії перемискій одержав о. Павло Стукач.

— **Відзначене.** За довголїтну пожиточну службу, одержав начальник громади Трускавця Теодор Білас срібний хрест заслуги з короною.

— **Доповняючий вибір** члена Ради пов. в Збаражи з більших посїлостий відбуде ся дня 13 с. м.

— **Зміна властителїв.** Маеток Стрільче

перевагу над Єгиптиянами, то все-таки не могли опертись їх вірі. Хоронене грецких мерців відбувало ся зовсім на египетский лад, а найлїпшим доказом на то есть сей факт, що Бруґш знайшов тут мумію, на котрої портреті були виписані по грецки слова: „Містас, син Александроса, золотар“.

Віденьский торговельник старинностий, Теодор Ґраф, призбирав був велике число таких портретів мумійних і обвозив їх по більших містах, а всї знатоки малярства не могли надивувати ся їх красї. Були то портрети мужчин і жінок, зроблені так красно, як красше не зробили би їх і нинї найперші артисти. Коли-б такий портрет — каже Бруґш — вложений в золоті рами, побачив хто нинї на виставі у якого тандитника, то можна би присягати, що то якась спадщина з нинїшних часів, а однакож тим портретам більше вже як 2.000 літ. Подібні портрети знайшов також анґлїйский інжинїр Петрі коло Гавари. Ті портрети, порівнані з найденими коло Ель-Рубайт, насунули здогад, що они мусїли виходити з одної і тої самої робітнї артистичної, котра була в місті Крокодільополїс або Арсіное, столици провінциї того-ж імени. Тут видко, була цїла школа малярів, що малювали такі портрети для мумий, а мусїло їх бути вже дуже богато і мусїла бути велика конкуренция, бо коли одні портрети, людий богатих, що могли добре за них заплатити, суть викінчені з як найбільшим артизмом, то другі суть вже гірші, а ще инші, у бідних людий, зроблені таки простими мазайлами. Найцікавійше однакож то, що ті портрети показали нам, що штука портретованя від звиш 2.000 літ анї о волос не поступила. Малярі з тих часів старали ся в своїх малюнках не лиш зовсїм вірно віддати черти лиця покійника, єго стрій, єго спосіб чесаня волося, але також схопити як найвірнїйше духовий вираз лиця.

Місце, де знаходять ся того рода мумії, займае може яких 50.000 квадр. кільометрів, а мумий есть тут велике множество. Сам Бруґш викопав їх яких 500. Одні з них лежать не глубше як на метер в піску і суть лиш просто пообвивані в полотно та обвязані нитками, а в тім місци, де нитки звязані, есть печатка з якоїсь чорної землї. То суть мумії найбіднїйших людий. Лиш рідко котра з них мала докола голови засушений вінець з цьвітів, по найбільшій части рож, або цїла була обплетена цьвітами. Другого рода мумії мають вже на голові портрет намальований на полотнї иноді ще й позолочений, але суть так само завинені в полотно, як тамті. У третих наконець суть портрети мальовані на тоненьких дощинках. І ті мумії лежать без домовин; Бруґш знайшов одну між ними, що мала під головою подушинку, наповнену листєм з рож.

При викопуваню сих найлїпших мумий треба бути дуже осторожним, бо найменший удар може дуже легко поломити тоненьку дощинку з портретом. Араби поступають при тім дуже осторожно: скоро лиш покаже ся де яка мумія, то они передовсїм дивлять ся їй на ноги; скоро на ногах суть помальовані черевики з грубого паперу, то знак, що то лїпша мумія і тогди викопуване єї відбувае ся дуже осторожно. На пришвах тих черевиків бувають звичайно вимальовані позолочувані волоки, котрі нїби то привязують до ноги підошву, а на обох підошвах, що суть разом сполучені, бувають намальовані якийсь мурин та Азият, оба сковані — звичай перенятий від египетских фараонів.

Той сам Теодор Ґраф, що перший розніс по сьвіті египетскі портрети мумійні, привіз був до Відня ще инші памятники з давної минувшости Єгипту — папируси. Минуло тому шістнайцять літ, коли Феллахи в Ель-Фаюм, там, де стояла колись столиця сеї провінциї Арсіное, копали за урожайною землею, добули египетскі гроби, а в них познаходили богато звитків египетского паперу, робленого з ростини подібної до нашої осоки, а званої папірус. Ростина та бувае висока як який спорий корч і росте по млаковинах над Нілем. Показуе ся, що Єгиптияни знали вже дуже давно папір і не лиш уміли єго робити, але й відповідно уживати. Иньший папір був призначений для урядів а инший для приватних людий. Лиш в синий папір н. пр. можна було завивати лїки. Той папір, коли єго записано з одного боку, прилїплювано до лїсочки, що мала в горі і в долинї головку і звивано в звиток. До

в повіті городеньскім купила пані Криштофовичева і п. Айвас за 155.000 зр. від п-ї Михайлини Страшевскої. — Добра Рус-Стефанович в повіті сучавскім купив князь Дмитро Стурдза з Румунії від Давида Костінера за 112.000 зр.

— **Забави.** Академічне товариство „Ватра“ устроює вечерок з танцями дня 12 лютого с. р. в великій сали Народного Дому у Львові. Де устроєне забави лежить в руках молодіжи, там она певно вдасть ся гарно.

— **Велика заметіль** снїгова настала не лиш у нас але майже в цїлій Европі, ба навіть в північній Африцї, в Альжирі. В перший день наших сьвят упав був у Львові так великий снїг, що завалив всї улицї, а трамвай електричний лиш з великим трудом міг курсувати; в середині міста, бо на улици Гетьманьскій треба було вози відкопувати. Декотрі сторони Угорщини засипало так, що поїзди на зелїзницях мусїли перестати курсувати а в містї Абанї-Санто мусїли люди з домів викопувати ся на улицю. Від студени і заметели погибло богато людий і звірят.

— **Фалшива амбіция.** При улици Польній ч. 18 у Львові у свояків жила панна Ядвига О., дївчина, що мала 17 лїт. Колись єї родичам поводило ся добре і Ядвизї не снило ся, що може колись піти в службу. Аж сего року родина єї зубожіла так, що єї призначили до служби за покоївку. Певно, що то неприємна річ з пана зійти на Івана, але працювати чесно на себе не гріх. Однак панна Ядвига так зажурила ся своєю долею, що постановила отруїти ся. Зажила квасу карбольового і занедужала зараз тяжко. Замітили се свояки, прикликали лїкарів і ті виратували амбітну дївчину.

— **Перша пригода дитини.** Перед нашим Різдвом з пятницї на суботу о півночи сторож дому під числом 14 при улици Баторого у Львові, Никифор Миханишин, почув несподївано, що в каналї сеї реальности квилить дитина. Не довго думаючи, Миханишин спустив ся зараз до каналу і видобув звідтам живого хлопця. Дав знати полїциї і та стала шукати матери. Небавом вислїджено, що то шинкарка з того самого дому, Рахеля Айншток кинула дитину до каналу. Казала, що по несподїванім породї сама дитина впала в канал, але то розуміє ся, неправда. Дитина мимо того, що впала з другого поверха, скалїчила собі тілько легко голову. Коли сей хлопчик доросте, певно не буде єму приємно згадувати сю пригоду.

— **Небезпечну ватагу злодїїв** удало ся викрити і арештувати у Львові агентови полїцийному Гїнсбергови. Ватага та під проводом Зигмунта Гофмана, дезертира 18-го полку уланів їздила по провінциї і обкрадала головно трафіки. В послїдних часах допустили ся ті злодїї крадежий в Станіславові, Рогатинї і Калуши, а відтак приїхали зі своєю добичею до Львова, щоби єї тут продати. У Йосифа Місяця і Кароля Щербиньского відобрано стемплїв і марок почтових на суму звиш 100 зр.

— **Двайцять міліонів з димом!** Красну суму, від котрої могло би розбогатїти що найменше два тисячі людий, або яких двайцять тисячів поправити значно свою долю, мають пустити сего тиждня у Відни з димом. Суть то старі банкноти по 10, 100 і 1000 зр., котрі з часом подерли ся і попсували ся так, що їх треба було витягнути з обігу, а замість них пустити нові банкноти. Ті старі банкноти складано від довшого вже часу в банку, а тепер мають їх там спалити в присутности визначеної окремо до того комісиі. Палене має відбути ся в сутеренах банку, в призначеній до того печи. Банкноти ті будуть вложені пачками до умисно до того приладжених кошів зелїзних, котрі будуть всунені в піч і обертані корбою, доки аж всї міліони не підуть з димом. Давнїйше палено старі банкноти на стосї дерева на отвертім місци під войсковою ескортою і в присутности комісиї.

— **Дикі звірі в Індиях.** Минувшого року погибло в Індиях від диких звірів 41.000 осіб. Лише самі вужі позбавили житя 18 540 людий, а тигри разом з леопардами, вовками, пантерами, медведями і слонями стали ся причиною смерти або тяжкого калїцтва 19.000 осіб. Помимо того, що правительство виплатило в минувшім роцї 117.447 срібних рупій (до 150.000 зр.) за доставленї голови 12.657 тигрів, 4088 леопардів і 117.120 вужів, шкоди, які єї дикі грабіжники роблять в людях і в худобі, збільшають ся з кождим роком. Минувшого року знищили они 90.253 менших звірів, а з того 62.000 домашної худоби.

Господарство, промисл і торговля.

Справоздане Дирекциї товариства взаїмного кредиту „Віра“, товариства зареєстрованого з обмеженою порукою в Перемишли — за час від дня 22 червня до 31 грудня 1894 р.

Прихід:

1. Фонд резервовий	251·—	зр.
2. Уділи	6·013·—	„
3. Вкладки щадничі	21.815·26	„
4. Кредит банковий	4.960·—	„
5. Позички на скрипти	843·46	„
6. „ на вексли	4.145·—	„
7. Відсотки	802·17	„
8. Кошти адміністрациї	592·97	„
Разом	39.422·86	зр.

Ad 8).

а) друки	60·60	зр.
б) нотар	405·72	„
в) табуля	125·96	„
г) дрібні видатки	—·69	„
Разом	592·97	зр.

Розхід:

1. Уділи	15·—	зр.
2. Вкладки щадничі	361·26	„
3. Кредит банковий	1.200·—	„
4. Позички на скрипт	24.510·—	„
5. „ на вексли	10.008·—	„
6. Відсотки	240·31	„
7. Льокациї	100·—	„
8. Кошти адміністрациї	1.750·81	„
9. Готівка в касї	1.237·48	„
Разом	39.422·86	зр.

Ad 8).

а) кошти заснованя	127·27	зр.
б) друки	583·50	„
в) платнї	171·—	„
г) інвентар	264·—	„
д) видатки канцеляриї	22·46	„
е) каса хорих	1·80	„
ж) нотар	408·72	„
з) табуля	125·46	„
и) льокаль і т. д.	27·—	„
к) дрібні видатки	19·60	„
Разом	1·750·81	зр.

Товариство числить тепер 258 членів, з декларованими удїлами на суму 8.120 зр.

В Перемишли дня 1 сїчня 1895.

Дирекция: *Др. Т. Кормош. І. Хархан. Ол. Ярема.*

Телеґрами.

Відень 9 сїчня. Моравский сойм ухвалив однодушно поручити видїлови краєвому, щоби на слїдуючій сесиї предложив внесеня в справі обходу ювилея 50-лїтного панованя Монарха. В каринтскім соймі поставлено знов внесене, щоби в тій самій цїли зложити фонд на удержане невилїчимих.

Будапешт 9 сїчня. Вчера по полудни відбула ся в палатї президента міністрів конференция, в котрій взяли участь бан Хорватиї Кін-Гедерварий, кількох давних міністрів і виднїйші члени лїберальної партиї. Криза ще не скінчила ся і ситуация також доси не змінена.

Париж 9 сїчня. Палата послів вибрала Бріссона президентом палати 272 голосами на 310 голосуючих.

Тулюза 9 сїчня. Панує тут велика непогода; термометр показав вчера 27 степенів морозу. Кількоро людий замерзло.

За редакцию відповідає **Адам Креховецкий.**

одного кусня паперу прилїплювано другий і третий і т. д. і звивано дальше, а наконець цїлий записаний і звинений папір звязувано ниткою і до неї прикладано печатку. Так повстали ті писані книги і документи єгипетскі, котрі дійшли аж до наших часів і знані тепер під назвою папирусів. Архікн. Райнер закупив від Графа ті папируси і утворив з них цїлу бібліотеку, котра розказує нам в десяти мовах историю Єгипту за час повних 2700 лїт. Єсть то можна би сказати архів провінциї Арсіноє, в котрім містять ся важні документи від часів фараона Рамзеса або Сезостріса на 1400 лїт перед Христом, аж до часу панованя Мамелюків в Єгиптї в 14-ім столїтю по Христї.

Відчитати такі папируси, то не так легка річ, бо поминувши вже, що богато в них суть дуже замащені та почорнїлі і збутвілі так, що ледви кусень кусня держить ся, то ще й многі в них писані мало кому звістним письмом і ще менше звістною мовою. Стародавні Єгиптияни мали трояке письмо: т. зв. письмо слова божого, або „гієроґліфи“ котре складало ся з 500 знаків, представляючих більше-менше вірно образи всїляких предметів н. пр. чоловіка, звіря, ростину і т. д. Намальована нога н. пр. означала не лиш саму ногу, але й звук „б“ а дві намальовані ноги означало не лиш слово „ноги“, але й слово „ходити.“ Слово „крокодиль“ писано в той спосіб, що мальовано крокодиля а слово „сонце“ означувано в той спосіб, що роблено мале колїсце а в нїм в серединї точку. Сего письма уживано головно до написий на памятниках і там їх або врубувано або вирізувано. І в папирусах уживано також сего письма, але лиш до сьвятих річий, відносячих ся до віри. До писаня на папери уживано пера зробленого з тростини і гієроґліфічне письмо значно вже скорочувано. Тим способом виробило ся друге письмо т. зв. гієратичне, котре ріжнило ся від гієроґліфічного так, як наші писані букви від друкованих. Тим письмом писані по найбільшій части всїлякі єгипетскі рукописи, грамоти і листи. Із сего письма, через ще більше скорочене, виробило ся наконець ще третє письмо т. зв. демотичне або народне. Гієроґліфічне письмо не можна було нїяк відчитати. Аж коли підчас походу Наполеона І. до Єгипту 1799 р. знайдено в містї Розеті камінь з трома написями: письмом гієроґліфічним, демотичним і грецким, була дана перша можність відчитуваня гієроґліфів. Камінь сей знаходить ся тепер в британскім музею в Льондонї а напись на нїм — був декрет єгипетских сьвящеників, виставлений на 196 лїт перед Христом єгипетскому королеви Птоломеєви Епіфанови; той декрет мав бути уставлений по всїх птоломейских сьвятинях. Можність відчитаня гієроґліфів сталась опісля великої ваги і поставила историю Єгипту в зовсїм новім сьвітлї.

(Дальше буде).

ІНСЕРАТИ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.